

med Magt bekæmpede, og hvis Fyldestgørelse han den Gang havde Magt til at hindre. Det, der skete, var simpelthen, at de Radikales Krav om at gøre Højesteret til en Appeldomstol og at indskrænke Krigsretterne til militære Sager stemte han i Spidsen for sit Parti den Gang ned, medens han nu indrømmer Rigtigheden af at gaa til disse principielle og gennemgribende Forandringer i Krigsretternes Virksomhed. Hvis det lykkes at gennemføre disse Forandringer — og her i dette Ting er der, efter de Udtalelser, der ere fremkomne baade af det ærede Medlem fra Ringkøbing og navnlig fra det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen), et Flertal derfor —, ville de væsentligste Skavanker ved Krigsretterne være fjernede.

Men overfor hvad Debatten i øvrigt har strejft, fandt det ærede Medlem Anledning til at fremsætte forskellige Udtalelser af anden Karakter. Han hævdede først, at Socialdemokraterne var under Udviklings Lov, fordi de nu ville nøjes med disse to gennemgribende Reformere. Det er glædeligt, at det ærede Medlem ser saaledes paa Forholdene. Som Regel plejer han at bebrejde de Radikale, at de lade sig drive frem og føre af Socialdemokraterne; men nu bebrejder han Socialdemokraterne, at de følge de Radikale. Ja, noget skal det ærede Medlem have at være misfornøjet med, eller for at bruge hans nyeste Taleform: Noget skal han have at udtrykke sin Tilfredshed med.

Efter at have beskæftiget sig med Socialdemokraterne kom han saa til de Radikale og vilde paavise, at de ogsaa vare under Udviklings Lov. Han vilde f. Eks. paavise det ved deres Forhold til Militærvæsenet, som han mente var undergaaet Forandring. Han kom ind paa vort Hærforslag i Sommer og brugte derom den Vending, at han ikke rigtig vidste, hvad dette Forslag gik ud paa, eller hvad det tilsigtede. Det forbavser mig, at det ærede Medlem ikke husker dette, thi over vort Hærforslag staar et meget bekendt Motto. Der staar følgende Motto: „Vi kunne ikke værne vor Neutralitet, og vi maa gøre os klart, at det ikke kan nytte, at vi ville gøre det, vi maa ikke bilde os noget saadant ind“. Og der staar videre: „Vi maa indrette vort Forsvarsvæsen saaledes, at vi

kunne konstatere et Retsbrud, naar nogen vil krænke vor Neutralitet, og vi maa alt-saa have vort Forsvarsvæsen saaledes indrettet, at en fremmet Magt ikke med en Haandfuld Folk eller f. Eks. med et enkelt Skib kan komme og slaa os til Jorden. Videre end til at konstatere vor Neutralitet kunne vi ikke naa“. Dette Motto staar over det Forslag, vi have stillet, og Mottoet er dateret 17. Januar 1899 og underskrevet med det ærede Medlem fra Ringkøbing Navn. Den Gang, for 11 Aar siden, angav det ærede Medlem Rammerne for et Militærvæsen, indrettet efter Venstres Opfattelse. Denne Angivelse have vi fulgt, og det var disse Tanker, vi søgte at bringe ud i Livet under Sommerforhandlingerne, det var det, vi stemte for.

Det var i øvrigt ogsaa i nøjeste Overensstemmelse med, hvad det radikale Venstres daværende Formand, den nuværende højtærede Konseilspræsident, havde sagt allerede i 1905, den Gang vort Parti traadte ud i det offentlige Liv. Den Gang det ærede Medlem fra Ringkøbing forkyndte sin Svingning i Militærspørgsmaalet, da Venstres Sprængning fandt Sted, trak det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) Linierne op for den Politik, det radikale Venstre vilde føre paa Militærvæsenets Omraade. Overfor Paastande om, hvorledes det radikale Venstre ønskede Militærvæsenet indrettet med Benyttelse af det gamle Slagord om Forsvarsnihilisme, svarede det ærede Medlem fra Ringsted, at „vi ønske en Hærordning, som sætter os i Stand til at opfylde internationale Forpligtelser, som paahvile os som neutral Stat, og sætter os i Stand til at væge os mod et pludseligt Overfald med en forholdsvis ringe Styrke. Til disse Formaalets Fremme ere vi nødte til at ofre mange Penge hvert Aar paa vort Militærvæsen, og vi ønske, at disse Penge gives saa forstandigt og godt ud som muligt, men det forekommer os at være for meget, at vi i en uoverskuelig Fremtid skulle vedblive at ofre til disse Formaalets Fremme saa meget, som vi nu ofre, nemlig henimod 20 Millioner om Aaret eller saadant noget som fulde 25 pCt. af samtlige vore Statsudgifter. Det er vor Overbevisning, at Venstres Krav om Nedgang i Militæruddgifterne meget vel kunne ske Fyldest